

Գուր, գուրայ	(Հունգ. սլաւ. հունգ. շափիրր kupa) 12 դեպիկար:
Գուգու	(Թուրք.) կկու:
Գուգուրուս	(վալ. cucuruzu) եգիպտացորեն:
Գուրգայ	(էսկերէն վալ. հնդկահայտ վա- curca) աւակ
Գուրայ	(վալ. cursa) որդայթ, կու- փուլ, ծուղակ:
Գրակվայ	գրաւ:
Գրչմայ	(հնգ. koresma, գինեռուին, լեհ. karczma) պանդոկ:
Գոնաթիթայի	(լատ. condi- պայմանաւ:
վրայ	tionē)
Գորայ	ըստ, համաձայն:
(Հըր-ն-ի-թի)	ԱՅՏՈՆ ՎՈՅԹՈՆ

ՄԱՅԻՆԱԿԱՆ

ՆՈՐԱՆԻՆԻՆԻ

1. Տեղեկութիւն վաւայ արձանագրութեանց վրայ: —
Ա—Լի—Է բառը: — 2. Տ. Յակոբ վարդաբեկին:

1. Տեղեկութիւն վաւայ արձանագրութեանց վրայ: —
Ա—Լի—Է բառը: Գր. Ե. Բ. Բաւման-
յան այս վերնագրով դիտողութիւն մը հրա-
տարակած է (տ. «Նոր հրատարակութիւնը») որուն բովանդակութիւնն է հետեւեալը: Բոլոր
բեւեռագէտը վանեան արձանագրութեանց մէջ
յաճախ գործածուող մէկ բառը կը կարդան
Ա—Է—Է, եւ ստոր «ասէ, բայի նշանակու-
թիւնը կու տան: Սակայն այս ընկերացումն ան-
ճիշդ է, եւ պէտք է նշել բեւեռաձեւքն ըն-
թեռնուլ ամէն տեղ Ա—Է—Է, Համեմատե-
լով այս բառին դիրքն ամէն անգամ որ կը հան-
դիպի ստորեւտանեան—բարեւական բեւեռա-
գրութեանց նշել կարգի բանաձեւի մը հետ, կը
տեսնուի որ համազօր է միշտ ստոր Ա—Է—Է
կոմ բառը. որ «ասէ» չի նշանակեր, այլ առա-
ջին գէմքի գերանունն է, ուստի՝ «Ե»-ն: Ահա
համեմատութիւն մը.

Մենուան	Menuani	Լիսուինի,	Ispuiniehi,
(Յիշատակաբան.)	Միմուտայ	Իշուրինեայ,	taraie,
	erilaš	արքայ	հալը,
	alusi	պաւրի	pauri Dhušpae,
	erilaš	հիշատակ	հալը,
	erilaš	աւսու,	alsuini,
	erilaš	մեծ,	ehanaue Biainaue,
	erilaš	արքայ	արքայահիմն վաւայ,
	Menuaš	Լիսուինի,	Ispuiniehi,
	Միմուտայ	Իշուրինեայ,	taraie,
	A—Li—E		
	Ե...		

Hammurabi,	Համմուրապի,
šar dannu,	Տար ճանն,
šar Babilu,	Տար Բաբիլոնի,
šar muštešmi,	Տար մուշէսմի,
šar kibratim arbaim,	Տար կիբրատիմ արբայիմ,
šar kibratim arbaim,	Տար կիբրատիմ արբայիմ,
A—NA—KU.	Ա—ՆԱ—ԿՍ.
Ե...	

Առաջին մեկնութեան կամ «ասէ, բանա-
ձեւին ապացոյց կը բերուի միշտ Աքամենեան
Պարսից բեւեռագրաց նման բանաձեւը՝ «Ասէ
արքայ...»: Սակայն Ուրարդեանը չէին կրնար
Աքամենեանց բանաձեւն փոխ առնուլ: Պարս-
կական արքանեան հարստութիւնը կը սկսի
կիրառով (560 Վ. Ք.), մինչ Ուրարդեանց
հարստութիւնը դարեւոր կանխագոյն է, եւ
թէեւ նշել հարստութեան սկզբնաւորութեան
ճիշդ թուականը ծանօթ չէ, բայց գոնէ Տիգ-
րիս—Պրիստար Ա. արքայի արձանագրութեան
(յաճախ 1123 Վ. Ք.) հիմնարկի որ Ուրարդեան
հարստութիւնը կար արդէն այն ժամանակ: —
Եղբակցութիւնն այն կըլլայ որ նշել բանաձեւը
A—Li—E ընթերցուլ է, եւ ոչ թէ «ասէ ար-
քայ...» թարգմանելու, այլ՝ «Ե», արքայ...»
2. Տ. Յ. Բաւման-Վարդաբեկին: Լեհաստան
հին նշանաւոր անձնաւորութիւններէն մին է
Վարդաբեկին քահանայն՝ որ 1732ին սորու-
թեան համբաւով վախճանած է, եւ Ստանիս-
լաւի Հայոց եկեղեցւոյ մէջ թաղուած. եկե-
ղեցւոյ աւանդատան դրան վրայ անոր պատկերն
այլ ցայտօր կախուած է: Ստանիսլաւի Հայոց ե-
կեղեցւոյն «Գիրք մեռելաց, մատենին մէջ՝
Ստեփանոս Բարձր անձնայն կը գրէ հետեւեալը
Վարդաբեկին քահանային վրայ.

«Յամիցեան 1732 Հոկտ. 21 ի կիսորէն:
Բաղմագատիւ Տէր Յակոբ Վարդաբեկին
բենիդէնցիարիտս այս Սղանիսլաւ եկեղեցւոյ
ամաց 77 եօթանասուն եւ եօթանց, ի հաղոր-
դութեան սուրբ մօր եկեղեցւոյ եւ մեծաւ սրբա-
կացութեամբ հանգեալ ի հորտառ, ընկալեալ
նախ զուրբ խորհուրդս եկեղեցւոյ որոյ մարմինն
Հոկտեմբերի 22 թաղեաց ի գարնացան առաջի
բեմին Սր. Գալսեթմանսի մերձ ելլալ իմում բան.
Ամատուրին, որպէս ինքն խնդրեաց: Սա էր
կամեացի, ծնեալ յամի 1655, ի պարկեշտ
ծնողաց, Հօրն անուն էր Վարդաբեկ, եւ մօրն
Զօֆիայ: Երբեք ճաճիկը առին զկամեացի